

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTKY OBCE

Milí čtenáři zpravodaje naší obce,

pro své úvodní slovo jsem si zvolila zamyšlení nad adventním časem a přicházejícími vánočními v této uspěchané moderní době. Mnozí se těší na vánoční pohodu. Celá naše představa vánoc je idylická. Tuto tvář dala vánočním barokní doba s ukolébavkami, troničky za koledování. Gotická doba slavila vánoce jinak a byly věrnější originálnímu příběhu, který známe z Bible. Tento biblický příběh Marie a Josefa a narození malého děťátka rozhodně nemůžeme nazvat idylou. Je to obrovské lidské a zároveň i Boží drama. Vánoce jsou vždy štědré a vždy nám dají dobré dary, pokud nepropadneme hloupé představě, že už to všechno známe a že se jen stereotypně opakují. Vánoce jsou vždycky nové a mluví k našemu životu. Pokaždé nám připomenou něco jiného. Někdy nám připomenou potřeby chudých a zdůrazní tím i naše štěstí, podruhé nám dají posilu v těžkostech a připomenou nám, že vzájemná láska je bohatstvím, které převáží hmotnou tíseň i lidský žal. V poslední době převládá představa – či spíše iluze - Vánoce jako svátku klidu, pohody, hojnosti a bezkonfliktnosti, kdy Vánoce jsou ovlivněny především konzumem a romantickou touhou po harmonických a naplněných vztazích. Pro některé lidi se tak Vánoce stávají jen jakousi maskou a převlekem na několik dní, či hodin, což jim může nakonec přinést ještě větší pocit bezmoci a smutku ze života, který krásný zdaleka nemají. Není bez významu, že se Vánoce slaví v ročním období, kdy jsou nejdelší a nejtemnější noci. A právě do této temnoty nepatrně vstupuje věčné, nekonečné a nepřemožitelné Světlo. Po týdnech příprav se nám otevírá očekávaný vánoční čas. Mnoho lidí touží zvláště o těchto svátcích po klidu a míru, píšeme si to ve vánočních přáních. Vánoce nás vybízejí, abychom byli milí, štědrí, dělali druhým radost. Vánoce by však měli být především cestou do našeho nitra, ve kterém bychom neměli najít jen starosti, smutek, výčitky, a nebo vzpomínky na to, co bylo a už není. Měli bychom tam především najít radost z toho, že vůbec žijeme, že jsme schopni překonat zlé věci, které nás v životě potkaly. Bez touhy po pomstě a bez zloby. Ve svém nitru bychom především měli najít stopy lásky druhých lidí, které nás natrvalo obohatily. A tak se nám může stát bližším jednoduchý a přitom v mnohém nepochopitelný příběh Ježíšova narození, a to ne jen v podobě figurek Betléma a ve zpěvu vánočních písní, ale v našem vlastním životě. Přejme si navzájem, aby se s tajemstvím hloubky našeho srdce stalo něco podivuhodného, že jsme ve svém nitru bez zloby, pomsty a strachu. V tom spočívá to kouzlo Vánoc, které budeme slavit.

Ivana Uhrová, starostka obce

INFORMACE Z KRAJSKÉHO ÚŘADU

Vážení čtenáři, vážení obyvatelé Vysočiny,

v krajských volbách získalo hnutí ANO 2011 silný mandát. Vážím si každého jednoho hlasu, který jste nám dali, a umožnili mému týmu stanout společně s koaličními partnery v čele Kraje Vysočina. Všem voličům, kteří v září přišli k volbám a pomohli Vysočině ke změně, děkuji. Uvědomuji si, že s vítězstvím a souvisejícím vedením kraje se pojí velký závazek a respekt, se kterým k funkci hejtmána přistupuji.



V životě jsem se vždy řídil tím, že co se řekne, to platí. Jinak tomu nebude ani v čele kraje. Mě a mé kolegy v krajské radě čeká mnoho práce, na kterou se moc těšíme. Jedině tak Vám totiž můžeme dokázat, že ta změna stála za to a že své sliby dokážeme přeměnit v činy. Krátce po složení hejtmanského slibu jsem se začal zabývat konkrétními věcmi, jak fungování kraje zlepšit. Mými prioritami jsou nyní investice do fungujícího a dostupného zdravotnictví i sociální oblasti, podpora podnikatelů a inovací nebo velmi důležitý rozvoj dopravy včetně funkční Veřejné dopravy Vysočiny (VDV).

V kampani jsme voličům slíbili, že pokud krajské volby vyhraje, napravíme to, co současná vláda zkazila. To dodržíme. Kromě už zmíněných priorit se budeme snažit lidem ulevit od zdražování, které nás v posledních letech trápí. Jako hejtmán a zároveň poslanec jsem připraven napravit chybné vládní kroky v rozpočtovém určení daní. Budu požadovat, aby tento systém více odrážel píli, pracovitost a dobré výsledky našeho kraje. Vláda na nás nesmí stále častěji přehazovat platby, které se jí nechce financovat. Cílem nové krajské samosprávy je to, aby se lidem na Vysočině žilo dobře, aby byli spokojeni a v klidu zde vychovávali své děti. Může to znít jako klišé, ale jediné tudy vede cesta k tomu, abychom byli moderním krajem. Těším se na spolupráci s vedením měst a obcí, se spolky, s podnikateli...

Budu se s Vámi velice rád potkávat, naslouchat a dávat Vaším přáním a potřebám reálné obrysy.

Děkuji za důvěru. Udělám maximum pro to, abych Vás nezklamal. Přeji všem klidné a radostné Vánoce, plné pohody, porozumění a naděje do nového roku.

Váš hejtmán
Martin Kukla

ZE ŽIVOTA PŘIBYSLAVICKÉ FARNOSTI

Jubilea P. Jacka

Rok 2024 byl pro našeho duchovního vůdce otce Jacka jubilejní, a to rovnou z několika důvodů: slavil totiž krom padesáti let života také dvacet pět let výročí svého kněžského svěcení a k tomu i dvacet let působení u nás, v České republice. Děkujeme za Tvou službu a vyprošujeme Ti hojnost Božího požehnání do dalších let Tvé náročné služby.

Poutě a výlety

První dubnovou sobotu se již tradiční pěší poutě rodin z Lukova do Přibyslavic k počtě v padesátých letech popravených kněží Buly a Drboly zúčastnilo více jak dvacet farníků. Duchovním vyvrcholením celé akce se staly obřady první mariánské soboty.

V květnu uspořádal P. Jacek pout' do svého rodného Polska pro místní hasiče a poté zorganizoval putování pro myslivce z Řádu svatého Huberta, tentokrátě však až do míst působení jejich patrona, totiž do Belgie a Francie.

10. listopadu odjel plný autobus farníků na pout' (a zároveň poznávací zájezd) do centra Římskokatolické církve – Říma. Organizace a průvodcovské služby se zhostil velký znalec „Věčného města“ P. Robert Prodělal – rodák z Okříšek, jehož primiční mše svatá byla slavena v našem poutním kostele v roce 2009. K Římu a Vatikánu má vřelý osobní vztah, jelikož tu absolvoval Papežskou lateránskou univerzitu.

Velkou událost zažila naše farnost o tzv. velké pouti – tedy na svátek Narození Panny Marie. Naše pozvání totiž přijal brněnský biskup Mons. Pavel Konzbul. Slavnou obět' mše svaté doprovodil liturgickým zpěvem Přibyslavický chrámový sbor a po jejím skončení následovalo agapé na farské zahradě, jehož se krom pana biskupa, třebečského pana děkana a dalších kněží zúčastnilo i více jak padesát farníků.

Děti a mládež

V květnu uspořádal P. Jacek pout' rodin s dětmi na Svatý Kopeček u Olomouce, kde duchovní program doplnila pro děti vitaná návštěva velmi pěkné zoologické zahrady.

Tradiční farní tábor v Hlubokém u Jinošova se konal ve třetím červen-

covém týdnu, tématem velké táborové hry byl život a odkaz svatého Dona Bosca.

V druhé polovině srpna přijalo sedm mladých farníků pozvání k putování k ostatkům sv. apoštola Jakuba do Santiaga de Compostella ve španělské Galicii. Snad nejznámější křesťanská poutní cesta na světě má několik tras, přičemž naši poutníci se rozhodli pro zdolání posledních sta kilometrů z nejstarší cesty zvané Camino primitivo, tedy z historického na seznam UNESCO zapsaného Luga. Při návratu do vlasti stačili ještě navštívit světoznámé mariánské poutní místo ve francouzských Lurdách.

Koncem října bylo pět věrných ministrantů odměněno několikadenním pobytem u polského Baltu. Nejednalo se však pouze o odpočinkový pobyt, ale i o intenzivní studium katechismu či liturgie, to vše však v atraktivním pro Středoevropana netypickém prostředí.

Taktéž v říjnu se uskutečnila „víkendovka“ dětí na historické faře v Heralticích – akce plná zábavy, soutěží a kamarádství.

Již dvanáctý rok u nás díky obětavosti několika našich a okříšských maminek funguje Misijní klubko a nutno dodat, že perfektně. Děti se pod jejich vedením scházejí v sobotu ráno na faře, a to zhruba jednou do měsíce. Zde vytvářejí své rukodělné výrobky, které pak nabízejí k rozebrání na tzv. misijních jarmarcích. Výtěžky z dobrovolných příspěvků během těchto jarmarků poté putují zcela cíleně na pomoc potřebným po celém světě, zvláště v misijních oblastech Afriky.

Další pravidelné aktivity ve farnosti

Organizace tradičního plesu se tentokrát zhostil tým farnosti Okříšky. Velmi vydařené akce konané v kulturním domě v Okříškách se zúčastnilo přes dvě stě lidí.

Farní odpoledne na slavnost „Božího Těla“ uskutečněné na farní zahradě se také velmi povedlo. Živá hudba, skákací hrad a jiné aktivity pro naše nejmenší či dobré jídlo a pití umocnili pohodovou sváteční atmosféru.

Na faře je během školního roku vyučováno náboženství pro všechny ročníky základní školy, více jak půl roku jsou též připravováni prvokomunikanti – děti čekající na první svaté přijímání.

Několikrát do roka mají naši mladí možnost setkávat se s otcem Jackem při rozmluvách, společných modlitbách nebo třeba při sledování duchovně zaměřených filmů. Každoročně je pak vrcholem těchto setkání tzv. pesachová večere na Zelený čtvrtek o Velikonocích, a to jako připomínka nejen vyvedení Izraele z egyptského otroctví, ale zároveň i poslední Večeře Páně. Krásný obřad s předčítáním Písma a požíváním jehněčího masa s hořkými bylinami má nezapomenutelnou atmosféru.

Své schůzky si svolávají ministranti. Maminky a také otcové se zas scházejí na svých modlitbách. Každé pondělí večer pak kostel patří růžencovému

modlitebnímu společenství a po nedělních mších je zas farní kavárna plně k dispozici rodinám ke společným snídaním. A také senioři mají možnost se sejit a popovídat si u kávy. Ideální příležitost k tomu mají třeba po čtvrtěčních ranních mších svatých ve farním sále.

Opravy a rekonstrukce

Letos byla konečně zahájena renovace již značně zchátralého pláště našeho poutního kostela. První etapa zahrnovala fasádu, vstupní dveře a okna s mřížemi západní části kostela v prostoru sakristie. Taktéž novou fasádou se může od letoška pochlubit i budova fary. Na farské zahradě navíc vznikl dřevěný altán poskytující přístřeší před rozmary počasí.

Martin Mastný, kostelník

Z ČINNOSTI OBECNÍHO ÚŘADU

V letošním zpravodaji nebudu dopodrobna vypisovat všechny projekty a činnosti, které zajišťovala obec a zaměstnanci obce v rámci údržby a zhodnocení majetku obce a zvelebování naší obce. Občan, který má zájem o dění v obci nebo je všímavý ke všemu, co se v naší obci děje, vidí, kolik práce se v letošním roce pro zlepšení vzhledu obce udělalo. Z větších investičních akcí připomenu vybudování zpevněné plochy pro parkování vozidel v sídlišti Kolonka, úprava chodníku a rozšíření prostoru pro parkování vozidel podél komunikace v Kolonce. Úprava vstupní brány na hřbitově, instalace solárních lamp na hřbitově, úprava poškozené dlažby mezi hrobovými místy na starém hřbitově. Výměna poškozených krovů a střešní krytiny na odchovně mladého dobytka v areálu Padělka. V období školních prázdnin proběhla v budově mateřské školy rekonstrukce sociálního zařízení v druhém patře a obnovení sprchového koutu pro děti.

Před budovou obecního úřadu je umístěný OX Point – chytrý box k samoobslužnému vyzvedávání a odesílání balíkových zásilek, bezplatné předávání dokumentů a věcí mezi obcí a jejími obyvateli.

Byly zahájeny stavební práce na vybudování chodníků v ulici Pod Sady, Kolonka a Kaštanová, zřízení místa na přecházení z chodníku ke Kolonce na nový chodník okolo fotbalového hřiště, vybudování nové zastávky autobusů u Huhtamaki a zřízení osvětleného přechodu pro chodce u křižovky ve směru na Okříšky na ulici Kaštanová.



Drcení stavební sutě a kamene na Padělkách. Drť bude sloužit na opravy polních a lesních cest, případně bude nabídnuta k prodeji.



Dovoz a umístění vánočního stromu v horním parku návsi



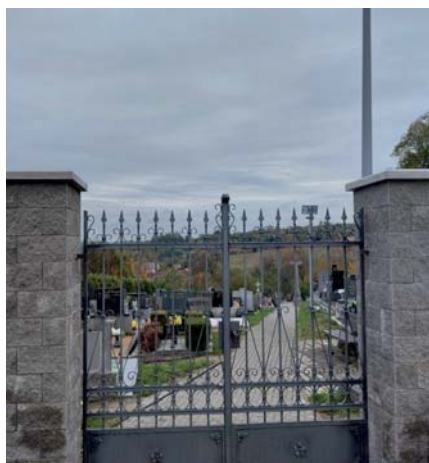
Krásný vánoční strom, který zdobí naši návsi, věnoval pan Antonín Zimola. Zaměstnanci obce jedličku pokáceli v zahrádkářské kolonii Na Drahách. Přestože nebylo jednoduché ji pokácet tak, aby nepoškodili oplocení zahrady, okolní výsadbu a nepolámali větve samotného stromu, předvedli opět svoji zručnost a profesionální odbornost a všichni se můžeme radovat z hezkého vánočního stromu.

Zdobení lip na návsi již nelze provést pouze s přenosným žebříkem jako před 10 lety a na pomoc musí přijít technika v podobě plošiny a také dostatek odvahy našeho zaměstnance Františka Kloudy, když ve výšce 8 metrů omotává řetězy každou lípu.



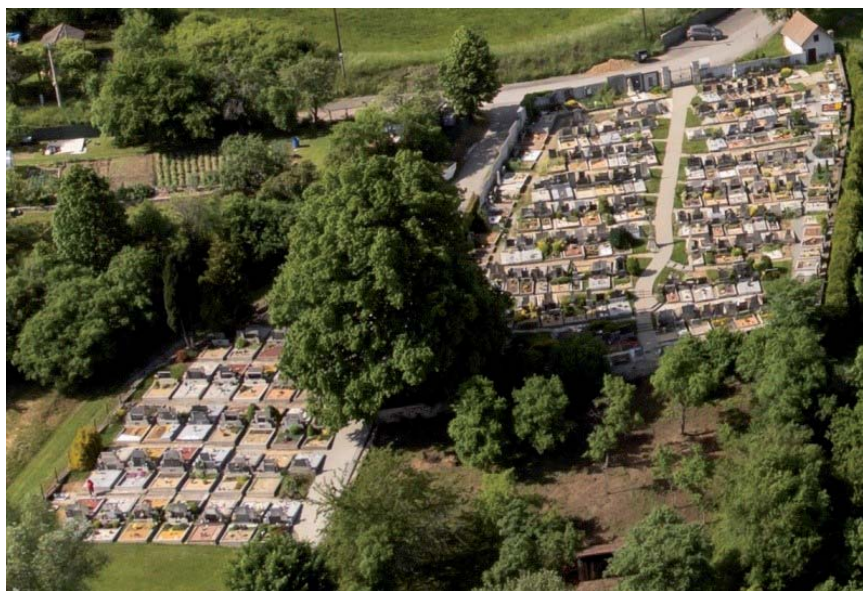
Oprava střechy budovy bývalé odchovny mladého dobytka na Padělkách, kterou obec využívá ke skladování techniky a materiálu. Práce byly velmi náročné, neboť krovy byly místy uhnílé a při neopatrném pohybu pracovníků, kteří práce prováděli, hrozilo velké nebezpečí úrazu. I zde byla vidět vysoká odbornost a profesionální práce zaměstnanců, kteří práce prováděli. K tomu,

aby mohlo dojít k výměně plechové střechy a starých poškozených trámů, museli zaměstnanci obce za pomoci techniky zbourat štít budovy. Pro lepší manipulaci v prostoru rovněž odstranili středové kovové sloupy.



Opravená vstupní brána na hřbitov a nové solární osvětlení hřbitova.





Přibyslavický hřbitov z ptačí perspektivy.



Zabudování nového sprchového koutu pro děti ve druhém patře mateřské školy a úprava sociálního zařízení pro zaměstnance mateřské školy.

Odborné vodoinstalační práce včetně zabudování sprchového koutu a wc zajistila odborná firma, zednické a přípravné práce prováděli zaměstnanci obce.



Rozloučili jsme se

Zemřelí:

Nekulová Blažena	+ 9.1.2024 ve věku nedožitých 83 let
Nekula Antonín, Ing.	+ 3.2.2024 ve věku nedožitých 84 let
Vaněk Ladislav	+ 11. 2. 2024 ve věku nedožitých 91 let
Mareček Vladimír	+ 13.3.2024 ve věku 91 let
Franclík Josef	+ 17. 4. 2024 ve věku 80 let
Navrkal Jan	+ 31.5. 2024 ve věku 77 let
Man František	+ 20. 6. 2024 ve věku 88 let
Mareček Drahomír	+ 23.9.2024 ve věku 67 let
Kučera Josef	+ 29.10.2024 ve věku 72 let
Brázda Václav	+ 23.11.2024 ve věku 85 let



Čest jejich památce

Privítali jsme naše nejmenší spoluobčany

Škorpíková Ema	narozena 01/2024
Doležal Mikuláš	narozen 03/2024
Doležal Marek	narozen 03/2024
Šilhavá Tia	narozena 05/2024
Szebistová Tereza	narozena 09/2024
Karafiát Martin	narozen 09/2024
Tomáš Bartík	narozen 08/2023
Teodor Vaněk	narozen 08/2023
Patrik Svoboda	narozen 07/2023
Tomáš Bartík	narozen 08/2023
Teodor Vaněk	narozen 08/2023



Co je nového a co jsme uskutečnili

Začátek letošního roku jsme nezahájili tradičním novoročním ohňostrojem, ale společným setkáním s občany Okříšek u televizního vysílače, na hranicích katastru obou obcí - na Sedlačce.

Novoroční projev starostky obce

Milí spoluobčané,

dovolte mi, abych Vám přednesla svůj již desátý novoroční projev ve funkci starostky naší obce.

Máme za sebou čas vánočních svátků a konce roku. Ten čas, kdy se všichni poněkud zklidníme, abychom v našem uspěchaném světě zavzpomínali na všechny naše známé a předky. Uvědomili si také hodnotu lidského života, se všemi jeho radostmi i starostmi a problémy.

Opět uplynul jeden rok v tom nekonečném lidském lopocení a pídění se po nalezení onoho dokonalého způsobu života a bytí. Ale protože každý si jej představuje jinak a s jinými hodnotami, odcházíme většinou z tohoto světa, aniž bychom námi rozdělané dílo dokončili. V tom je právě to kouzlo lidského bytí. Je něco, co neustále žene člověka vpřed. Ohromnou výhodou přírody je skutečnost, že nás dokáže vždycky ještě něčím překvapit, přichystat nám nová tajemství, nástrahy, ale i radosti.

Přichází čas zastavit se, zamyslet a pochopit sebe i dobu, ve které žijeme. Není jednoduchá, je plná otazníků, nejistot s poznáním, že my sami na vše nestačíme. Víím, že nastávající rok nebude nijak jednoduchý. Žijeme v době finančních i společenských krizí. Ale náš život je přece rozmanitý, máme svoje rodiny, přátele, své blízké a svoje touhy. Vždyť prostá každodenní promluva se sousedem, kolegou v práci či spolužákem ve škole na to nejobyčejnější téma, vzájemný dialog lidí, kteří si sami sebe váží – to je to, co jediné nás může posunout zase o kousek dál v rozvoji člověka.

Jako v každém období, tak i v tom právě přicházejícím roce nás čeká celá řada životních rozhodnutí, úspěchů, ale bohužel i zklamání. Důležité je nevzdávat se, neztrácet víru a dokázat najít sílu čelit i méně příjemným věcem v našem životě.

Chci nám všem na prahu nového roku 2024 popřát, abychom si užívali především radostí života. A to ať už v životě osobním, v mezilidských vztazích, na pracovištích či ve společnosti lidí, se kterými trávíme většinu



svého času. Přála bych si, aby mezi námi bylo více slušnosti, vzájemné úcty a společenské solidarity. Stále ještě má smysl v dnešní společnosti uctívat a obhajovat nejstarší lidské hodnoty jako je statečnost, čest a spravedlnost.

Hodně zdraví, štěstí, lásky a životního optimismu v nastávajícím roce drazí spoluobčané.

Ivana Uhrová, starostka obce

První akcí letošního roku byla Tříkrálová sbírka, kterou organizuje starostka obce ve spolupráci s Oblastní Charitou Třebíč a vedením naší školy.

Při letošní Tříkrálové sbírce, která v naší obci proběhla v neděli 7. ledna 2024, bylo vybráno celkem 41.465,-Kč.



Tříkrálové sbírky se v naší obci zúčastnilo 5 skupin koledníků za doprovodu dobrovolníků: Vojtěch Mastný, Václav Kuthan, Lenka Brabcová, Jolana Svobodová a Ivana Uhrová. Další zapečetěná pokladnička byla umístěna v kostele Narození Panny Marie v Přibyslavicích. Tyto pokladničky byly zapečetěny za přítomnosti starostky obce a pracovnice z Oblastní charity Třebíč paní Zelníčkové. Odpečetění pokladniček a spočítání finančních příspěvků se uskutečnilo v pátek 12. ledna 2024 opět za přítomnosti starostky obce a pracovnice Oblastní charity.

I v letošním roce se obec zapojila do programu Rodinná a seniorská politika, vyhlášeného krajem Vysočina. První kulturní akcí v rámci tohoto projektu bylo masopustní posezení s pochováním basy. Celý kulturní program zajistil folklorní soubor Okřešánek.



V únoru letošního roku se v naší obci uskutečnila ještě jedna významná akce. Obec nechala zhotovit a do věže kostela umístit nový zvon – umíráček, který je na elektrický pohon a spouští se přes dálkové ovládání. Zvon vysvětil v kostele Narození Panny Marie v Příbyslavicích 25. února 2024 P. Mgr. Jacek Kruczek.



K již tradičním a velmi oblíbeným akcím v rámci programu Rodinná a seniorská politika patří velikonoční tvoření pod vedením Petry Lukačové. Rodiče i prarodiče s dětmi vyráběli různé velikonoční výrobky včetně malování voskových svíček. František Klouda ochotně pomáhal s výrobou různých dekorací z přírodních materiálů, pletl velikonoční pomlázky. Nechyběl ani pan František Ježek z velmi oblíbenou ukázkou pletení proutěných košíků.



K neodmyslitelným tradicím v naší obci patří rovněž stavění máje na návsi, pálení čarodějnic v hasičském areálu a oslava svátku sv. Floriána, patrona hasičů spojená s poutí hasičů. Všechny jmenované akce jsou pořádány ve spolupráci obce a sboru dobrovolných hasičů, Poutí hasičů rovněž ve spolupráci s Římskokatolickou farností.

V neděli 26. 5. 2024 se za slunečného počasí uskutečnila májová veselice spojená s kácením máje na



návsi, prohlídkou kostela sv. Anny spojené s vyprávěním pamětníka vykopávek a geologického průřezu v tomto kostele. V sále obecního úřadu prohlídka kronik obce, starých fotografií.





V neděli 2.6.2024 se v hasičském areálu Pod Sady uskutečnil dětský den s přibyslavickými hasiči. Pro děti byly připraveny ukázky práce hasičů, všichni si mohli prohlédnout hasičskou techniku, zasoutěžit si. Zdarma byl skákací hrad a maxiskluzavka. Nechyběly ani malé sladkosti.

Příležitosti nedožitých 81. narozenin našeho muzikanta Petra Grosse se uskutečnila v sobotu 17. srpna 2024 vzpomínková akce na-



zvaná Harmoniko hrej, spojená s promítáním ukávek vystoupení přibyslavické Veselky a Petra Grosse a hudebním a pěveckým vystoupením členů folklorního souboru Okřešánek. Této akce se zúčastnila také rodina pana Grosse.



V neděli 15. září 2024 se uskutečnila již 10. Svatohubertská toubená mše svatá v kostele Narození Panny Marie v Přibyslavicích. Uspořádala Obec a Římskokatolická farnost Přibyslavič, Řád sv. Huberta komenda Morava a členové mysliveckých sdružení. V sále obecního úřadu vystoupil soubor Okřešánek.



V neděli 29. září 2024 se po mnoha letech uskutečnila v Přibyslavicích zahrádkářská výstava, která byla doplněna o prodej regionálních potra-



vin a nechybělo posezení v sále obecního úřadu s harmonikářem Lubošem Karafiátem, který ochotně splnil každé přání účastníků a to nejen místních, ale i přespolních a zahrál jim jejich oblíbenou lidovou písničku. Organizací a zajištěním celé této velmi úspěšné akce se ujali manželé Lucie a František Kloudovy, kteří také zajistili velkou spoustu vystavovaných exponátů včetně krásných podzimních květin - jirín.

V neděli 10. listopadu jsme Na Návsi společně s dětmi ze základní a mateřské školy přivítali sv. Martina v Příbyslavicích. Svatého Martina na bílém koni doprovázel průvod zbrojnošů a zaměstnankyně naší školy v dobových krojích. Počasí bylo hezké, a návěs byla zcela zaplněná místními i přespolními. Nechyběly stánky s horkými nápoji a opečenými klobásami, pro děti párek v rohlíku. V hospodě Na Radnici se točil svatomartinský speciál a k zakoupení byla i tradiční svatomartinská pečená stehna se zelím a knedlí-



kem. O kulturní vložku celého večera se postarala hudební skupina Notace a samozřejmě nechybělo krátké vystoupení našich dětí ze zdejší základní a mateřské školy, představení příběhu sv. Martina a přípitek starostky se svatomartinským vínem.



Na přání milovníků lidových písniček, folkloru a zpěvu s harmonikou se v pátek 15. listopadu 2024 uskutečnilo v sále obecního úřadu posezení s harmonikáři.

Všichni účastníci odcházeli velmi spokojeni s tím, že taková akce by se měla uskutečnit častěji. Harmonikáři společně s muzikanty z Okřešánku hráli a zpívali známé i méně známé, mnohdy zapomenuté lidové písničky, a na sále snad nebyl nikdo, kdo by si s nimi nezazpíval alespoň jednu písničku.



Mezi poslední akce letošního roku patřilo vánoční tvoření a rozsvěcení vánočního stromu, které se uskutečnilo na 1. adventní neděli 1. prosince 2024.



Vánoční tvoření opět připravila Petra Lukačová, která rovněž napekla chutné koláčky na posezení s harmonikáři. Pro děti tentokrát vyrobila mikulášské boty, které si pak děti již jen domalovaly podle připravených šablon nebo vlastní fantazie. Společně se svojí maminkou připravily výrobu papírových hvězd k zavěšení

ze starých knih nebo výrobu krásných skleněných ozdob na stroměček z korálků. Na vánočním tvoření nemohou chybět ani naše věrné lektorky paní Holubová na s drátkovými ozdobami nebo paní Ježková s voskovými vánočními stroměčky nebo lodičky z ořechových skořápek.

Vánoční stroměček na návsi přišly rozsvítit děti ze základní a mateřské školy se svými učitelkami. Pro všechny účastníky zahájení adventního času v naší obci si připravily krátký kulturní program s vánočními písněmi.





Vedení obce nezapomíná ani na naše jubilanty. Při významném životním jubileu 80, 85, 90 a více let navštěvuje starostka obce jubilanty v jejich domovech, kdy jim předá dárkový balíček, blahopřání a pro ženy nesmí chybět ani květina. Jubilanty ve věku 70 a 75 let zveme na společné posezení s občerstvením a předáním malého dárku do sálu obecního úřadu.

V letošním roce se dožili významného životního jubilea naši bývalí spoluobčané a kamarádi Zdeněk Vaverka a Jaroslav Dobiáš. Starostka obce přijala pozvání na setkání obou kamarádů a také svého bývalého profesora filozofie na Střední ekonomické škole v Třebíči. Bylo to velmi milé setkání plné vzpomínek a veselých příběhů ze života obou jubilantů.

Starostka obce přihlásila naši obec do krajského kola soutěže Vesnice roku 2024. Naše obec obdržela ocenění Zlatá cihla v kategorii A obnova či rekonstrukce památkově chráněných objektů a památek místního významu za dlouholetou finanční podporu a péči o naši kulturní památku - románský kostel sv. Anny a barokní kostel Narození Panny Marie a za obnovu a údržbu všech křížků a křížů v naší obce. Za toto ocenění obdržela obec finanční dar ve výši 35.000,- Kč. Tento finanční dar bude použit na dokončení restaurátorských prací ve věži kostela sv. Anny tak, aby hodiny ve věži opět odbíjely čas. Touto cestou bych chtěla poděkovat všem, kteří mi pomohli s přípravou prezentace naší obce při návštěvě hodnotící komise. Poděkování patří veliteli a členům jednotky dobrovolných hasičů, všem zaměstnancům obce, členům folklorního souboru Okřešánek, kteří si v do-

poledních hodinách udělali čas a velmi hezky přivítali svým vystoupením celou hodnotící komisi před budovou školy. Velké poděkování patří také paní ředitelce Mgr. Iloně Mikešové, která ve velmi krátkém čase prezentovala práci pedagogického sboru a celou školu. Nemalé poděkování patří také našemu panu faráři Mgr. Jacku Kruczekovi, který svým vyprávěním o historii i současnosti upoutal hodnotící komisi natolik, že se rozhodla o uděleném ocenění. Poděkovat bych rovněž chtěla trenérkám oddílu gymnastiky, které si udělaly čas a předvedly malou ukázkou práce se svými cvičenci.

Ivana Uhrová, starostka obce



do 28. ročníku soutěže Vesnice roku 2024 přihlášeno 196 obcí – do krajského kola soutěže Vesnice roku 2024 Kraje Vysočina přihlášeno 15 obcí



Horácké noviny 31. 10. 2024, rozhovor se starostkou Přibyslavic

Skvostné dvojkostelí, příroda i kulturní život

Co se konkrétně vám vybaví ve spojitosti s obcí Přibyslavice? Pro mnohé to je dominanta v centru obce v podobě poutního kostela Narození Panny Marie s přilehlým kostelem sv. Anny, pro jiné zase dvě velké fabriky na samých okrajích Přibyslavic. Ve více než osmisetřicetileté obci je toho ale daleko více. Místní společenství žije zejména bohatým kulturním a společenským životem, na němž má velký podíl i sama starostka obce Ivana Uhrová. Dalo by se říci, že právě oblast kultury patří taktéž mezi hlavní chlouby Přibyslavic. Ať se již jedná o památkovou péči, nebo celoročně pestrý společenský život. Kolem společenského vyžití se také nesla velká část rozhovoru s paní starostkou, která stojí v čele místní samosprávy od roku 2014. Mimo to nám také představila samotnou obec, úspěchy posledních let a umožnila nakouknout i do budoucích projektů.

Na úvod se vás zeptám na lehce subjektivní otázku. Jak byste vy sama, jako starostka, představila vaši obec kupříkladu neznámému turistovi či člověku, který vůbec o Třebíčsku nemá žádné ponětí?

Musím říci, že i když máme nesmírně krásnou přírodu a okolí, tak bych neznalého člověka pozvala na naši návěs, aby se podíval na tuto krásnou dominantu (paní starostka ukazuje směrem z okna radnice na blízký kostel). Máme zde pozoruhodnou stavbu soukostelí, kde se potkává románský kostel a barokní kostel. Kromě toho nelze nezmínit krásné fotbalové hřiště, pěkný hasičský areál, na který navazují hojně navštěvovaná dětská hřiště. S Přibyslavicemi můžeme také spojit krásné procházky kolem řeky. Když přijdete právě sem do chatové oblasti, tak i přesto, že zde už lesy příliš nejsou, tak je to kouzelný pohled. Navíc si myslím, že zde žijí i velmi milí lidé, kteří si rádi popovídají, když se s někým setkají.

Už jen z tohoto popisu jde vidět váš vřelý vztah k obci. Zejména tedy ta příroda zní lákavě...

To ano, pokračovat by se mohlo dále. Například směrem na Radonín po levé straně máme krásnou zahrádkářskou kolonii. Naši skvělí zahrádkáři si to moc pěkně budují a je to taková oáza klidu. Také samota Amerika stojí za procházku. Je to prostě pohlázení po duši. Je sice poněkud zvláštní zvát na hřbitov, ale i cesta k němu je moc pěkná. Pokud po ní jdete, máte

nádherný výhled, Přibyslavice se vám rozprostřou, vidíte na Žleb, na Číhálín. Odsud také vidíte, jak je ta vesnička krásná, jak naši předkové našli to správné místo, kde ji vystavět.

K tomu ještě musím dodat, že obec vlastní zhruba dvacet hektarů lesa a díky šikovným zaměstnancům dokážeme pokácené stromy skvěle využít. Zruční zaměstnanci udělali salaš k venkovnímu betlému, nové lavičky, domeček pro malé truhláře na zahradu mateřské školy, ohrádky na kontejnery a naposled přírodní lavičku ke hřbitovu. Například včera jsem se tam posadila a musím říct, že se mi ani nechtělo domů. A to i přes to, že byla pořádná zima. Zkrátka kdo má rád klid, pohledy na přírodu, Přibyslavice jsou k tomu stvořené.



Letos je tomu deset let, co jste se stala starostkou obce. Je něco, co považujete sama osobně za největší úspěch během vašeho starostování, na co můžete být nejvíce pyšná?

Myslím si, že se mi podařilo opět rozvinout společenský život. Už třetím rokem zde děláme projekt rodinnou a seniorskou politiku a snažím se všechny lidi pozvat, stmelit, abychom si zazpívali, popovídali. Víte, ona spousta lidí se nezná, jsme roztahaná obec a mnohdy si lidé, jak se říká, hrají na tom svém. Proto se mi líbí, že se lidi podařilo zase dostat z chalupy ven, a to nejen jednou za rok. Děláme tvoření pro mladé maminky s dětmi a babičky. Sama to slyším i od těch lidí, že jsou rádi, že tady ta snaha je. Není to samozřejmě tak, že přijde sto lidí, ale kdo chce, tak přijde, vždy je to krásné, ať už přijde jakýkoliv počet lidí. Dříve jsem například slýchávala, že bývaly letní výlety u řeky, a tak hned první rok jsem je zorganizovala a mělo to velký úspěch. Lidé si poseděli a zazpívali si. Také jsem hrdá, jak se nám povedlo z nefunkční vodárny udělat zdravotní středisko a zázemí pro zaměstnance. Když jsem sem nastoupila, tak tady nic takového nebylo. Byli tu dva techničtí zaměstnanci, jeden trvalý, jeden na veřejně prospěšné práce, ale ti chlapi neměli nikde zázemí, kde by se sešli, nasvačili, neměli ani potřebné nářadí. A to mi hodně vadilo, tak jsem si říkala, že je potřeba, abychom přijali zaměstnance a byli co nejvíce soběstační v péči o majetek obce. Abychom zvládli zimní údržbu, péči o veřejnou zeleň, drobné zednické a truhlářské práce a podobně. Díky tomu si můžete spousta věcí udělat sami. Doplnila se technika, zlepšil se provoz sběrného dvora. Obec je upravená, čistá, i hřbitov nebyl v příliš ideálním stavu, i to se tedy podařilo zlepšit. Co ale považuji za hlavní je to, že se zde podařilo stmelit lidi a rozvinout kulturu.

Jak je vidno, za deset let se dá stihnout velké množství práce...

Když se tak ohlížím, tak je toho spousta. Musím ještě říci, že minulý týden jsem měla takové menší posezení se zásahovou jednotkou, pozvala jsem dva nejstarší muže z této obce a všechny bývalé i současné obecní zaměstnance a řeknu vám, že to bylo až dojemné, jak jsme si hezky popovídali, co vše se nám povedlo. Když zmiňuji tu zásahovou jednotku. Ta je také skvěle vybavená, má pěkné zázemí, ale hlavně ti kluci jsou úplně zlatí, když cokoliv potřebuji, tak jdou. Víím, že to není lehká práce a není to pouze o hašení, ale třeba i o záchraně kotěte z lípy u kostela, pejska z kanálu, který byl z jedné strany ucpaný. I přes velký déšť naši hasiči šli a pejska zachránili. Ti prostě vždy pomůžou, teď třeba během záplav jsme s chlapci skvěle spolupracovali ve dne v noci. Zkrátka jsou to správní chlapi. Máme naprosto fantastický kolektiv zaměstnanců. Začali jsme udržovat sad, vysázeli jsme nové stromy, oplotili jsme jej. Ovšem nastala otázka, kdo

to bude síct, tak jsme pořídili ovečky. O ně se však musí každý den někdo starat, a i ti naši zaměstnanci jdou a v sobotu, o nedělích a o svátcích vždy pomůžou, jinak je to i s péčí o obecní lesy.

Nesmím zapomenout ani na školu a školku. Ne že by dříve byla škola špatná, to ne. Zvenku sice byla zateplená, ale vevnitř to bylo žalostné a sám jste na zahájení školního roku viděl, jak je to teď vevnitř nádherné. Je zrekonstruovaná školní kuchyně s moderním vybavením. Mrzelo mě, že dřívější vedení školy nemělo pořádně ani zájem, aby škola a školka byla pěkná. Bylo tak posléze výběrové řízení, přišla nová paní ředitelka a dali jsme do kupy školu a školku, kam se rodiče a děti rádi vracejí. Z toho mám tedy radost, že se mi ta obec podařila takto upravit. Nechci ale tvrdit, že předchozí vedení obce nic v tomto neudělalo. Vybudovala se kanalizace, čistička odpadních vod, obec je plně plynofikovaná.

Máte i nyní rozjeté nějaké projekty?

Teď jsme například rozjeli snahu, že bychom odkoupili objekt, co se nachází pod prodejnou COOP, kde se nachází nedokončené prostory po hostinství. Ptala jsem se právě COOPu, zda s tím něco hodlají dělat a dohodli jsme se, že by byla možnost to odkoupit, ač se jedná o jednu budovu. Nechci z toho ale dělat žádnou hospodu, ale spíše klubovny pro spolky, prostory pro drobné služby. Víte, pořád se říká, že máme společenský sál takový ubohý. Je o něco menší než v okolních vsích, ale podařilo se nám ho upravit tak, aby sloužil pro menší společenské a kulturní akce. Vyměnit zde vytápění, vymalovat, vyměnit okna, sociální zařízení a podobně.

Hovořila jste také o zdravotním středisku. Zeptám se, bylo asi obtížné sehnat do Přibyslavic lékaře, že?

Poměrně ano. Vše začalo to tím, že ve zdejší papírně byla dříve ordinace obvodního lékaře a zubařky. Sama firma by totiž měla mít lékaře pouze pro své zaměstnance, měl by to být uzavřený prostor, a navíc se jedná i potravinářský průmysl, tak by tam neměl vstupovat nikdo cizí. Přes to nám to ale nějakou chvíli na té vrátnici fungovalo. Ovšem pak se firma rozhodla, že potřebují prostory a naši zubařku nám tam zruší a nechají si pouze obvodní lékařku. Najednou nám tedy vyvstal obrovský problém, protože nemůžeme nechat občany bez zubařky. Přišli jsme tedy na to, že bychom mohli udělat zdravotní středisko z bývalé vodárny. Řeknu vám, byla to taková partyzánsčina. Jelikož jsme na vše měli zhruba rok, vše se dělalo narychlo. Honem se musel sehnat projektant, nechat zpracovat projekt, vyřídít veškerá povolení a objekt zrekonstruovat, aby splňoval všechny podmínky a mohla tam být zubařka, současně se zaměstnanci obce. I díky zastupitelům, kteří tenkrát schválili, že si vezmeme úvěr ve výši 6,5

milionu, se tato akce nakonec vydařila. Během jednoho roku se nám tak povedlo vybudovat zdravotní středisko a paní zubařka tu mohla zůstat. Prostory jsme nabídli i obvodní lékařce, ta však chtěla být dále ve firemních prostorách. Zůstalo nám tedy jedno volné místo a sháněla jsem, kdo by do nich šel. Chvíli tu sice byl praktický pan doktor, ovšem krátce na to odešel a část střediska zůstala opět volná. Mezitím se do důchodového věku dostala paní zubařka, rozhodla se skončit a vyvstaly další problémy. Marně jsem hledala, objížděla, telefonovala, až se mi nakonec podařilo současného zubního lékaře k nám dostat. Prostory, kde byl obvodní lékař, jsme předělali na dentální hygienu a opět jsme objekt zrekonstruovali. Zde i Kraj Vysočina vyšel s dotací 300 tisíc nesmírně vstříc. Musím říci, že jsme měli v tomto opravdu velké štěstí.

A co budoucí rozvoj Příbyslavic? Mají mladé rodiny zájem u vás žít?

Máme spoustu žádostí na stavební místa, ale bohužel není kde stavět. Minulý rok jsme koupili pozemky, taky jsme si na ně vzali úvěr, ale zatím se nepodařila parcelace a zpracování projektu. Je tu totiž jeden velký problém s kapacitou čističky odpadních vod. Už prostě nestačuje. Tenkrát, když se zde ČOV stavěla, tak byla stavěna na osm set ekvivalentních obyvatel, což nevím proč. V té době už přeci Příbyslavice tolik obyvatel měly a ekvivalentní obyvatelé se neberou jen na zde bydlící počet žijících, ale je zde škola, školka, pohostinství, tak i s těmito dojíždějícími se muselo počítat. Teď tedy z toho důvodu nikdo nemůže dostat stavební povolení, aby se mohli napojit na současnou čističku. Zkrátka mi bylo řečeno: Není kapacita, nepovolíme stavět. Tečka.

Další věc je, že jsme také koupili opuštěný zemědělský areál Na Padělkách a z jedné nevyužité budovy kravína jsem chtěla udělat dům s pečovatelskou službou. Zde ovšem je problém v tom, že budovy stojí na soukromých pozemcích, což je velký kámen úrazu. Někteří stále lpí na svém majetku a nevidí zde veřejný zájem, že by takovýto objekt sloužil lidem, nebo že i oni budou mít v budoucnu o podobnou službu zájem. Měla jsem dost nabídek na dotace, ale bohužel. Pokud pozemky pod stavbou nevlastníme, nemůžeme budovat. Alespoň jsme tedy na bývalém kravíně opravili střechu, aby sem neteklo a objekt se nerozpadl. Tohle je ještě můj sen, aby se s tímto projektem začalo.

Na začátku jste říkala, že Vás velmi těší místní kulturní a společenský život. Váš kalendář akcí je po celý rok poměrně pestrý, představila byste, prosím, Vaše hlavní akce?

V roce 2015 jsme začali se zmíněným letním výletem, v tomto roce jsme ale začali blíže spolupracovat s farností a rozjeli jsme hned několik

akcí. První byla pout' hasičů na svátek svatého Floriána. Domluvili jsme se s panem farářem, zorganizovali tuto událost poprvé, a nakonec se zažila tak, že jsme ji letos měli podesáté. Kromě teda období koronaviru, to ale pan farář odsloužil mši bez veřejnosti, živě ji vysílal, a tradice se tak nepřerušila. Tato akce není jen pro naše hasiče, ale sjíždí se i z okolí. Začali jsme nejprve s hasiči z okrsku, nyní už sem ale jezdí i z větších dálek. Přijedou hasiči z okresního sdružení, máme pěkné posezení, pochod s živou hudbou a současně to spojíme s položením kytice k pomníku padlým. Ta je připravena v kostele a při odchodu jdeme všichni společně s kyticí k pomníku. To vše samozřejmě za průvodu s krásnými prapory. Víte, také jsem dlouholetá hasička a dříve mi bylo poměrně stydno za náš starý prapor. Obec zaplatila ušití, a tak i náš sbor má nový krásný hasičský prapor a můžeme s ním hrdě reprezentovat naši obec i hasičský sbor. Dále pak pan farář přišel s kamarádem z Řečkovic s myšlenkou uspořádat Svatohubertskou mši. A tak i v Přibyslavicích nyní děláme troubenou mši svatou, jejíž patronem jsou myslivci z Řádu svatého Huberta v nádherných svátečních oblecích. Pan farář se původně zeptal, jestli bychom jako obec k tomu byli svolní, pomohli alespoň finančně s honorářem pro zpěváky a trubače, poskytli prostory, no a letos už jsme pořádali taktéž desátý ročník mše. Co nás v nejbližších týdnech čeká je svatý Martin. V okolních vsích se připomínal, tak jsme si říkali, tuším v roce 2019, proč to neudělat i v Přibyslavicích. Na bílém koni z Nové Vsi tak přijel svatý Martin, pan farář měl o něm připravený příběh a společně s místními šermíři jsme sehráli krátkou scénku. Na první ročník zde bylo plné náměstí, napekla jsem s dalšími holkami svatomartinské rohlíky, prodávalo se svatomartinské víno, pan farář zaplatil svatomartinské husy, a to byl opravdu zážitek. Pokaždé příjezd sv. Martina obměníme, doplníme jej kulturním programem. Tyhle ty tři akce jsou takové tradiční, a hlavně ve spolupráci s farností.

Pak máme také rozsvěcení vánočního stromečku. Ve spolupráci s dětmi ze školky a školy, s paní ředitelkou a souborem Okřešánek si tak společně užijeme tuto akci. Dříve býval i novoroční ohňostroj, ale přiznám se, toho já nejsem příznivcem. K tradičním akcím pak přidáváme například stavění a kácení máje, dětský den, májovou veselici, masopust, velikonoční a vánoční tvoření, vítání jara s Okřešánkem, den s hasiči. Mimo to jsme zde během let zkoušeli živý betlém, cimbálovou muziku a podobně. Po celou dobu, co starostuji, jsem ale velmi chtěla udělat setkání rodáků, ovšem my jsme poměrně velká obec a pro tolik lidí bohužel nemáme prostory. Tak jsem proto využila výročí obce 810 let od první písemné zmínky. Mnohdy se sice uvádí, že zmínka je z roku 1224, ale v historických pramenech jsem skutečně našla, že to je rok 1211. Na tomto výročí

jsem tak postavila i setkání rodáků ve věku sedmdesáti let a starších, opět velmi nádherná akce, a první ročník Zetoriády. Samotným rodákům se akce líbila a ptali se, zda by bylo možné to zopakovat. Tak jsem si říkala, že v příštím roce bych to spojila s hasičským dnem. Doufejme, že nám bude přát počasí.

Zmínila jste tři tradiční akce spolupřádané s farností. Dle Vašich slov hádám, že tato spolupráce funguje skvěle.

Ano, musím říct, že si nesmírně vážím spolupráce s církví. V něčem si třeba do noty nepadneme, v něčem zase ano, v něčem má pravdu pan farář, v něčem paní starostka, ale to je tak běžné. Kromě akcí se nám například podařilo navrátit hodiny na starý kostel a obec každoročně přispívá 200 tisíc na obnovu kulturní památky, aby se mohla opravit a bylo soukostelí krásné, jak si zaslouží. Když už tak povídám, nastal nám také problém se zvony. Stalo se, že najednou zde nebyl nikdo, kdo by chodil zvonit umíráčkem, tak jsem chodila já s bývalým panem starostou nebo pan farář. Nebylo to tedy úplně ideální, navíc zvon byl poškozen, pochází z roku 1599. Měla jsem prvně plán, že by se i toto zvonění zelektrifikovalo, ovšem podíval se na to zvonář a pověděl nám, že na ten zvon už sahat nemůžeme. Domluvili jsme se proto s panem farářem a obec zaplatila pořízení nového a plně elektrifikovaného umíráčku. Spoustu lidí i tohle potěšilo, že ví, že když odejdou, tak jim někdo zazvoní...

Myslím si, že toto je velice pěkná tečka za naším povídáním. Chtěl bych vám popřát, aby i nadále Vaše obec žila tak bohatým kulturním životem a dařilo se dále pečovat o vaše památky.

Vidíte, to jsem se ještě zapomněla zmínit o Vesnici roku. Vždy jsem měla sen se do soutěže přihlásit, ale vím, že ten čas na to bohužel přilíh není. I tak jsem se ale do toho pustila, po nocích připravila materiály a přihlásila naši obec. Ačkoliv jsme byli poprvé, byli jsme hned úspěšní. Získali jsme alespoň ocenění Zlatá cihla za stavby kulturní, památkově chráněné, i stavby místního významu. To jsem ještě zapomněla říci, že se nám podařilo opravit veškeré křížky, které jsou podél silnic. Nikomu nepatřily, tak si je obec vzala do majetku a všechny opravila jako kulturní památku místního významu. Máme také vydané dvě knížky o obci, každoročně vydáváme kalendář a zpravodaj obce.

Petr Herbrych (herbrych@horackenoviny.com)

TJ Sokol Přibyslavice – oddíl kopané

V jarní části sezony 2024 měla naše mužstva rozdílné starosti. Zatímco „A“ mužstvo hrající nejnižší krajskou soutěž (1.B třídu) se umístilo na 10. místě, „B“ mužstvu se podařilo vyhrát IV. třídu v nejnižší okresní soutěži a tím si zajistili postup do III. třídy.



V probíhající podzimní části soutěže je „A“ mužstvo na 13. místě 1.B třídy (nově 7. ligy) s 6ti body (1 výhra, 3 remízy a 6 proher) a „B“ mužstvo na 8. místě III. Třídy (nově 9. ligy) s 12ti body (4 výhry a 6 proher). Nejlepším střelcem „A“ mužstva je Luboš Lopatář se třemi góly a za „B“ mužstvo Tomáš Čermák se šesti vstřelenými brankami.

Cíl do jarní části soutěže je pro „A“ tým určitě záchrana v soutěži, zatímco „B“ tým pomýšlí na klidný střed tabulky.

Mládež v Přibyslavicích momentálně čítá 45 registrovaných hráčů v kategoriích od školčky po mladší žáky. Všechny kategorie jsou přihlášeny do okresních soutěží. Mezi největší úspěchy patří vítězství zimní ligy OFS Třebíč v kategorii starší přípravky.

V březnu tohoto roku se po delší pauze konal Sportovní ples. Tentokrát již ne v tradičním sále firmy Huhtamaki, ale v kulturním domě v Nové Vsi, kam zavítalo kolem 100 návštěvníků.



Jako již tradičně se 25.5.2024 konala Pohádková cesta, která byla opět velmi vydařená. Trasa byla vedena v okolí obce. Letošního ročníku se zúčastnilo 438 dětí a 401 dospělých.

Co se týče programu do konce roku, tak nás čeká pouze ukončení podzimní části fotbalových soutěží. Činnost fotbalového oddílu v novém roce zahájíme hned z kraje roku, kde nás v lednu čeká Výroční schůze (termín bude upřesněn) a v únoru Sportovní ples, který se bude opět konat v kulturním domě v Nové Vsi a to 15.2.2025. V květnu se můžete těšit na tradiční Pohádkovou cestu, ale o přesném datu budeme informovat.

V závěru bychom rádi poděkovali všem, kteří přispívají na chod oddílu, ať už svými fyzickými silami nebo finančními prostředky.

TJ Sokol Přibyslavice, oddíl kopané

Zpráva o činnosti Oddílu SG TJ Sokol Přibyslavice v letech 2023-2024

V září proběhl nábor nových členů do oddílu. Podzim byl na tréninky náročný, neboť jsme se od prvních hodin tréninku připravovali na prosincové závody. V listopadu se uskutečnilo dvoudenní soustředění v Okříškách. Náplní byla příprava na závody, vzájemné seznámení mezi jednotlivými družstvy. A o zábavu ve formě her nebyla nouze.

Dne 9. prosince se náš oddíl vydal do Dačic. Změřil své síly se závodnicemi z místního oddílu, z Náměště nad Oslavou, Tučap, Písku. Předvedené výkony na hrazdě, přeskoku a prostných nám přinesli tato umístění: Mini žákyně: 5. Tereza Kreuzová, 10. Nella Bohdálková; žákyně IV. 8. Zdenka Zimolová.

Po novém roce se tréninky opět rozběhly v plném proudu. V polovině března se náš oddíl účastnil závodu pod záštitou oddílu Sokol Třebíč. Dívkám z oddílu se na tomto závodě dařilo, odvezly jsem si tyto cenné kovy. V kategorii I. Vybojovala 1.místo Nikol Jeřábková, 2.místo Lilien Částková, 5.místo Tereza Kreuzová. Timea Kousalová se postarala o stříbrnou medaili v kategorii II., za sebou na 6.místě nechala Valerii Křížovou. V kategorii III. si náš oddíl podmínil stupně vítězů. Na 1. místě se umístila Dorota Malá, 2. místo obsadila Lucie Kühreiberová. Na 3. místo se postavila Denisa Ramachová a 4. místo patřilo Lauře Molákové. I kategorie IV. nabídla napínavý průběh, kdy pouze o 0,05 bodu na 2. místě umístila Aneta Vodová a na 3. místě Sára Jeřábková. Tereza Němcová si vybojovala 4. místo, Monika Ramachová 5.místo.

Během dubna proběhly dva závody pod záštitou našeho oddílu. Prvním závodem byl tradiční Memoriál Jožky Jarešové. K našim dívkách se přidaly závodnice z oddílů KSG Znojmo, T.J. Sokol Moravský Krumlov, KSG Rosice. V kategorii VS4C se na 1. místě umístila Dorota Malá, na 4. místě Denisa Ramachová, na 6. místě Lucie Kühreiberová. Kategorii VS5C obsadila 5. místo Tereza Němcová, 6. místo Monika Ramachová, 7. místo Aneta Vodová. V následující kategorii VS6C se na 4. místě umístila Sára Jeřábková a na 6.místě Zdeňka Zimolová.

Náš druhý závod nazvaný „Otevřený závod ve sportovní gymnastice“ nám přinesl tyto výsledky: kategorie dívky mimina: 2. místo Natálie Filová, 3.místo Laura Donée, 4. místo Karolína Pěňčíková, 5.místo Sobotková Dorota. Kategorie „Nejmladší žákyně I“ byla s 22 závodnicemi nejpočetnější skupinou. Zde stojí za zmínku 2. místo Terezy Kreuzové, 5. místo Tamary Sedláčkové, 6. místo Anny Valíkové, 7. místo Mii Krivjanské. V kategorii Nejmladší žákyně II obsadila 3.místo Daniela Kraclová, 4. místo Kousalová Timea. Mladší žákyně si vedly takto: místo 4. obsadila Šárka Krotká a 5.místo Aneta Svobodová. Kategorii starších žákyň vyhrála Zdeňka Zimolová.

Dívky pod vedením trenéra Jiřího Mana, Moniky Manové a Jany Kühreiberové se během roku podívala i za hranice kraje Vysočina. V druhé polovině dubna (20.4.2024) proběhl závod ve Veselí nad Lužnicí. Nejlépe hodnocenou závodnicí naše oddílu byla Sára Jeřábková, jenž obsadila v kategorii VS6C 7.místo.

Dalším závod se uskutečnil v Rosicích. Odtud jsme si odvezli 11. místo v podání Terezy Kreuzové (kategorie VS2C), 10. místo Doroty Malé v ka-

tegorii VS4C, 9. místo Terezy Němcové a 10. místo Moniky Ramachové v kategorii VS5C. V kategorii VS6C se na 6.místě umístila Sára Jeřábková.

Koncem května byl na programu závod „Přebor Jihočeského kraje a Vysočiny – jednotlivkyň“. Naše svěřenkyně se postavily proti závodnicím z Vimperku, Sezimova Ústí, Milevska, Jindřichova Hradce, Trhových Svinů a Veselí nad Lužnicí. Za zmínku stojí 7. místo v podání Terezy Němcové, 9.místo Moniky Ramachové (obě v kategorii VS5 C), také 6. místo Sáry Jeřábkové (kat. VS6 C).

I tento rok se podařilo mít zástupce na Mistrovství České republiky jednotlivkyň C. V kategorii VS4C se mezi závodnice postavila Kühntreiberová Lucie, která obsadila konečně 78.místo, a Malá Dorota, jenž vybojovala 52.místo.

Oddíl má 11 trenérů a 2 pomáhající asistentky, 4 vyškolené rozhodčí. Celkem u nás trénuje 55 dětí. Tréninkové hodiny zůstaly jako v minulých letech. Pro děti pořádáme během roku soustředění.

Co by našemu oddílu pomohlo? Bohužel nám chybí větší prostory pro trénování i uložení náradí. Pořídili jsme přeskokový stůl. Postupně dovybavujeme tělocvičnu novým náradím dle aktuálních výkonů a požadavků, které nám rostou a posouvají nás na vzdálenější a obtížnější soutěže i republikové závody.

Závěrem chceme poděkovat všem, kteří nás podporují, zejména Základní škole T. G. Masaryka, obci Příbyslavice, firmě Mann Hummel, cestovní kanceláři Tipatour.



Domácí závody I. Domácí závody II. Listopadové soustředění



Domácí závody II.



Listopadové soustředění



Závody na TJ Sokol Třebíč



Domácí závody dle ČGF



Za oddíl SG: Jolana Svobodová

Ještě pár zajímavostí ze života v naší obci v průběhu roku 2024

Přibyslavice žily sportem

V sobotu 16.11.2024 ožilo hokejbalové hřiště tradičním hokejbalovým turnajem.

Letos již 22. ročníkem memoriálu Jaroslava Zejdy.

Za krásného slunečného počasí mohli diváci sledovat boj mezi čtyřmi týmy.

Do turnaje se přihlásily: Bílí Tygři Panelka, Barácké Štíky a Nová Kolonka a loňský vítěz Lední Medvědi Radonín.

Turnaj se hrál stejným systémem jako v loňském roce, každý s každým. Byli jsme svědky pěkných akcíček i osobních výkonů,

O třetí a čtvrté místo bojovali Štíky s Kolonkou, kde Štíky vyhráli 4:0, tím obhájili loňské třetí místo.

Poté na hřiště naběhli Tygři s Medvědy a ve vyrovnaném zápase v základním hracím čase nepadl gól, tak pokračovalo prodloužení, ale ani v něm jsme se gólu nedočkali, pak tedy musely rozhodnout samostatné nájezdy. Po výborných zákrocích brankářů, se podařilo Medvědům vstřelit vítězný gól a tím obhájili loňské vítězství.



Celkové pořadí:

1. Lední Medvědi Radonín
2. Bílí Tygři Panelka
3. Barácké Štíky
4. Nová Kolonka

Turnaj byl ukončen předáním cen a putovního poháru starostkou obce. Zároveň byl také vyhlášen nejlepší brankář turnaje Tomáš Drinka a nejlepší střelec Tomáš Uher.

Všichni účastníci podali úžasné výkony, obešlo se to bez vážných zranění, možná jen nějaké oděrky a modřiny.

Závěrem bych chtěla poděkovat organizátorům za jejich ochotu pro tento sport věnovat svůj volný čas a všem hráčům za jejich účast a doufám, že se všichni opět sejdemě příští rok na 23. ročníku.

Jana Vejmělková

Z ČINNOSTI SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ A JEDNOTKY SDH PŘIBYSLAVICE

Činnost sboru dobrovolných hasičů tradičně začala hasičským plesem začátkem února druhý rok se konal v sále obecního úřadu a v zapůjčených prostorách hospody Na Radnici. Snažíme se držet obnovenou tradici stavění máje. Po postavení máje jsme se přesunuli do hasičského areálu k opékání špekáčků a nesmí chybět i vatra. Tento rok jsme dlouho váhali se zapálením ohně kvůli velkému suchu, a silnému větru. Naštěstí se vítr umoudřil, a tak se vatra po 20 hodině mohla zapálit.



V neděli 5. květnu proběhla pouť hasičů na svátek sv. Floriána patrona všech hasičů se mši. Po mši jsme průvodem došli k pomníku padlých ve světových válkách, kde jsme položili věnec a uctili památku minutou ticha, tuto akci jsme spojili s křestem zásahového vozidla TATRA 815 815 TERR-NO 1 4X4.

V úterý 14. května jsme navštívili náš spřátelený sbor Lososina Gorna v Polsku, rodiště našeho bratra Jacka Kruczeka. Byli jsme vřele přivítáni a seznámeni s hasičským vybavením a technikou jejich sboru.



Za velký úspěch považujeme, že se nám podařilo zprovoznit dvoukolovou stříkačku tovární výroby Václav Ignác Stratílek vyrobené za války v roce 1943 ve Vysokém Mýtě. Stroj, který více než 50 let nebyl v provozu z



důvodu nefunkčního magnetu a špatným stavem některých součástek. Byli jsme se strojem pozváni do Vysokého Mýta k oslavám a 125. výročí založení firmy Václav Ignác Stratílek. Na náměstí v 15:00 došlo k hromadnému startu všech 60 vystavovaných stříkaček. Tento stroj tohoto typu je jediný dochovaný v naší republice



V sobotu 15. června jsem se účastnil setkání historických praporů v Telči za účasti 727 sborů z celé České republiky.

Uspořádali jsme ukázkou naší techniky a techniky HZS Třebíč pro děti z mateřské a základní školy v Příbyslavicích. Dětem byla ukázána technika následně ukázkou hašení požáru a další. Nakonec se podařilo zajistit i přelet vojenského vrtulníku z Náměště nad Oslavou.

Dne 18. srpna k nám přijeli zástupci hasičů OSP Mielec z Polska. Setkání proběhlo v přátelském duchu s ukázkou techniky, vybavení, kronik a činností našeho sboru. S

hasiči z Polska přijela i polská televize, která natáčela dokument o práci a spolupráci dobrovolných hasičů z Mieleck Polsko naším sborem a Krems Rakousko. Tento dokument vyšel 1.9.2024 v Polské televizi OVP3 s názvem Síla Bratrství.





Tento rok nám nepřálo počasí pro společenské akce konkrétně taneční zábavy. V červnu prvního se sice taneční zábava uskutečnila ale byla zima, a déšť, který přišel před 19 hodinou odradil zřejmě mnoho zájemců, a účast byla velmi malá. V červenci 13 jsme chystali tradiční noční závody se zábavou. Předpověď silných bouřek a silného větru nás donutila z bezpečnostních důvodů akci zrušit. Nakonec přišlo slabě a všechny bouřky nás obešly. V sobotu 17. srpna následovala tradiční Přibyslavická pivní revue se soutěžemi a počasí vyšlo.

Uspořádali jsme ve spolupráci s místní školou Hasičský den. Byla vystavená technika proběhly soutěže pro děti a skákací hrad. Proběhla ukázka hašení oleje a následovala ukázka přímo na vodě řeky Jihlavy záchrana tonoucího kdy byl zachraňován figurant V letošním roce jsme zakoupili novou buňku, která nahradí stávající buňku. Náš sbor se stále věnuje sportovní činnosti a to požárnímu útoku v kategorii muži bez omezení věku a muži nad 35 let družstvo. Zúčastnili jsme se okrskových závodů, třebíčské ligy. Družstva mladších a starších žáků se zúčastnila okrskové soutěže a soutěží Třebíčské ligy kde si nevedla špatně a několikrát vystoupala na stupně vítězů. Zajistili jsme pro mladé hasiče víkendové soustředění v hasičské zbrojnici.

Zásahová jednotka do 24. října 2024 měla 53 výjezdů - únik ropných produktů 1x, technická pomoc (odstraňování stromů, čerpání vody, likvidaci bodavého hmyzu, protipovodňová opatření a jiné) 42x, transport pacienta 1x, požáry 7x a planý poplach 3 x.

Velice náročné bylo září byla vydaná předpověď a výstraha před povodněmi. Naše jednotka byla povolána k pomoci se stavěním povodňových hrází v Třebíči. Po celou dobu jsme kontrolovali stav řeky Jihlavy, ve dne v noci – nonstop. **Abychom byli připraveni tak jsme měli napytlvány pytle s pískem ovšem druhý den, když jsme viděli předpověď a že řeka stále stoupá a stoupat měla stoupat na 3 stupeň ohrožení. Další den jsme pokračovali v pytlování písku. Naštěstí se v naší obci předpověď nenaplnila, a když jsme s napětím sledovali povodňovou situaci po celé republice, kde byla situace velmi vážná a následky povodních byli místy katastrofální.**



Sbor získal TATRA TERRNO 1. Tato cisterna byla vyrobena v roce 2005 s velkou kabinou, kde jsou umístěny v sedačkách dýchací přístroje, v počtu 1+5, pojme 3600 litrů vody a díky velkým úložným prostorům i hodně potřebného vybavení. Velkou výhodou je - hasiči nastupují do cisterny a mohou se dále ustrojovat do dýchacích přístrojů, a to ušetří spousty drahocenného času, hasiči můžou ihned zasahovat. Další výhodou je výkonnější motor o výkonu 330 kW cisterna je daleko rychlejší a má lepší jízdní vlastnosti.



Na pořízení této cisterny se podílely firmy HUHTAMAKI, MANN+HUMMEL, FRÄNKISCHE A OBEC PŘIBYSLAVICE.

Děkujeme vaši hasiči Přibyslavice.

Rozběháme Přibyslavice

V roce 2018 jsem se zúčastnil **Třebíčského běžeckého poháru** – což je celoroční seriál běžeckých závodů na okrese Třebíč, jehož tradice je více než 25 let, skládá se obvykle z 11 závodů – k vyhlášení umístění je nutné se účastnit 7 závodů, výsledky jsou průměrně sčítány a celkový vítěz je vyhlášen po posledním závodě. – v lednu následujícího roku.

Tato nová pro mě neznámá disciplína se mě zalíbila a řekl jsem si, že je potřeba občas zatrénovat a jak se říká ve dvou a více se to lépe táhne a hlavně člověka donutí být lepší a lepší, protože český národ je soutěživí, a tak mě napadlo, v roce 2019, že rozběhám Přibyslavice. Naše obec je celkově sportovní – hasiči, fotbal, gymnastika, tak proč to ještě nerozšířit o běh.

A ono se to podařilo – rozběháme Přibyslavice není jen o běhu je to prostě o jakémkoliv pohybu. Scházíme se v neděli navečer a kdokoliv je vítán, jak na nedělní běhání, tak na běhání soutěžní.

Díky rozběháme Přebyslavice jsem k sobě našel partáka ke sportovního běhu Dušana Kühntreibera.

Náš sportovní běh zakotvil na těchto soutěžích:

Beskydská sedmička: zkráceně B7 je extrémní závod, horský ultramaraton a horský dálkový pochod o délce 101 km převýšení 550 m



Rok 2020 – čas 19:53 s Ivo Hruška – který nedokončil. – nebylo hodnoceno.

Rok 2021 – čas 17:42 hodin – 38.

místo z 403 účastníků ve své kategorii

Rok 2022 – 18:31 Jan Koukal - 58. místo z 580 účastníků ve své kategorii

19:01 hodin Dušan Kühntreiber 28. místo z 326 účastníků ve své kategorii.

Rok 2023 – 20:39 hodin – 176 místo z 3000 závodníků

Rok 2024 – 21:52 hodin dvojice s Dušanem Kühntreiber 8. místo z 25 v kategorii dvojic.



Třebíčský běžecký pohár:

Rok 2022- 5. místo

Rok 2023 – 4. místo ve své kategorii

Rok 2024- 9 závodů – zatím není uzavřeno poslední závod proběhne
15.12.2024 -výhledově do 3. místa maximální umístění

Běžec Vysočiny: je běh na 20 závodů – 10 nejlepších se započítává do celkového umístění.

Rok 2024–13 závodů -- 4. místo z 98 ve své kategorii.

Humpolecké šestistovky: trailovo - krosový závod převýšení 700 m – deset šestisetmetrových vrcholů - 28. km dlouhý závod.

Rok 2023 – kategorie 40+ - 3. místo – 2 :26 minut

Rok 2024 - 2:26 hodin 8.místo z 38 účastníků

2:50 hodin – 21. místo z 38 účastníků (Dušan Kühntreiber)

Vzhledem k tomu, že jsme s Dušanem dobrovolní hasiči Příbyslavic, hrdě nosíme trička s tímto symbolem, jak jsme již v textu psal, budeme rádi, když se k našemu sportovnímu koníčku někdo připojí a posílí naše řady běžeckých sportovců.

Jan Koukal

ZÁKLADNÍ ŠKOLA T. G. MASARYKA A MATEŘSKÁ ŠKOLA PŘIBYSLAVICE

Základní a mateřská škola v roce 2024

Milí čtenáři,

jak už bývá zvykem, ke konci roku píšu vždy za naši školu příspěvek, ve kterém Vás vždy seznamuji, co je u nás ve škole nového a co se v daném roce událo. Ani tentokrát tomu nebude jinak.

Co se týká organizačních záležitostí, nebudu Vás tentokrát nudit stejnými informacemi, protože probíhá vše jako v loňském roce. Pedagogický sbor se mírně změnil z důvodu odchodu některých pedagogů, kteří se rozhodli pro jiné pracovní místo. Na škole nyní pracuje 13 zaměstnanců, v mateřské škole 12.

Školní rok 2024/2025 jsme zahájili v duchu projektu „BEZPEČNÁ CESTA ZA POZNÁNÍM“. Každý měsíc bude věnován jednomu tématu. Zaměříme se na dopravní výchovu, zdravý životní styl, bezpečnost dětí při různých aktivitách, uctívání tradic, první pomoc, bezpečné chování při mimořádných událostech, emoční rozvoj žáků, sebepoznávání, wellbeing a psychohygienu. Pro tento školní rok máme naplánováno spoustu akcí v rámci primární prevence i akcí dalších, stejně jako v minulém školním roce. Zaměřujeme se na úzkou spolupráci základní školy se školou mateřskou, dbáme o stejnou kulturu obou zařízení, o celkové pozitivní klima. Zakládáme si na rodinném prostředí, přátelské atmosféře, aby se všichni cítili dobře.

Z těch nejvýznamnějších aktivit, které stojí v roce 2024 za zmínku, jsou:

- Grafomotorický kurz pro naše budoucí prvňáčky – 10 lekcí společně s rodiči a učitelkami základní školy
- Plavecký výcvik pro všechny žáky ZŠ a děti ze Zelené třídy
- Dopravní hřiště
- Divadelní představení
- Preventivní programy
- Návštěvy knihoven
- Sportovní utkání – fotbal, florbal
- Olympiáda neúplných škol





- Pevnost Boyard
- Dyslektická olympiáda
- Exkurze
- Projektové dny
- Hvězdárna a planetárium
- Třídenní škola v přírodě
- Besídky
- Tvoření
- Pasování prvňáků na čtenáře
- Slavnostní vyřazování předškoláků a pátáků
- Akce pro veřejnost – Svatý Martin, Adventní setkání na stojáka, Rozsvěcování vánočního stromu

Co se týká materiální stránky, v mateřské škole byla obložena toaleta učitelek, nainstalován nový sprchový kout pro děti ze Zelené třídy, namontovány zástěny mezi dětskými toaletami. Na školní zahradě bylo pořízeno mlhoviště pro horké dny, kterých letos nebylo málo.

V základní škole byl v době letních prázdnin opraven kabinet na pomůcky do tělesné výchovy a na školní dvůr bylo pořízeno také mlhoviště.

Co se týká dalšího vybavení školy, probíhá plynule průběžné pořizování didaktických pomůcek včetně pomůcek digitálních. S tím souvisí také velký posun ve způsobu výuky na naší škole, ale i v mateřské škole.



V pokroku jsme se posunuli dál prostřednictvím zavedení ONLINE pokladny, dále přechodem na elektronický informační školní systém Edookit, přestali jsme používat žákovské knížky, třídní knihy a další papírovou dokumentaci a přešli tak na moderní způsob, jak jiné velké školy.

S vybavením školy a s tím, jak to u nás chodí, jste měli všichni možnost se seznámit při Dni otevřených dveří, který se konal 14. 5. 2024. Z řad široké veřejnosti však moc lidí nepřišlo, většinou se jednalo pouze o rodiče či prarodiče našich žáků. Tímto vás tedy vyzývám, milí čtenáři, abyste využili možnost v roce 2025 při Dni otevřených dveří, nahlédli za dveře naší školy, abyste zjistili, jak to tam máme pěkné, jak to u nás ve škole funguje. Informace o termínu bude zveřejněna na webových stránkách školy, na plakátech, které se objeví na dveřích školy, na školní vývěsce, na obecní vývěsce, v obchodě, případně bude tato informace oznámena starostkou obce prostřednictvím místního rozhlasu, až to bude aktuální.

Jménem školy bych chtěla poděkovat zastupitelstvu, především však starostce obce, za podporu školy.

Do konce roku již zbývá jen pár dní, zpomalte, odpočívajte, těšte se na vánoční čas. Užijte si tyto krásné svátky se svojí rodinou, svými přáteli.

Do nového roku vám přeji hlavně zdraví a plný padák splněných přání, přesně takový, jaký vám zde na fotografii drží děti z mateřské školy.

Mgr. Ilona Mikešová, ředitelka školy

Okřešánek v roce 2024

Vážení čtenáři,

ani jsme se nenadáli a už zde máme konec roku 2024. Čas utíká každému, jen mám pocit, že nám přímo letí pod rukama.

Asi je to tím, že folklórní soubor Okřešánek je pořád plný energie a že se snaží předávat ji i vám všem, našim příznivcům a návštěvníkům našich vystoupení. A že jich není málo, víte sami.

Vždyť během roku jsme se setkali víckrát, ať už při masopustním pochovávaní basy, vynášení Smrtolenky, kácení máje nebo vzpomínkové akci na pana Petra Grosse. A také jsme přivítali hodnotící komisi v soutěži o Vesnici roku, ve které vaše obec získala ocenění v podobě Cihly A za obnovu či rekonstrukci památkově chráněných objektů a památek místního významu.



Kácení máje v Přibyslavicích



Festival Havlíčkův Brod

Nechyběli jsme ani při 10. Svatohubertské troubené mši na oslavu svátku sv. Huberta, kdy jsme zpřijemnilí následné posezení myslivcům a jejich hostům na radničním sále.

Toto byl jen krátký výčet akcí, kdy jste nás mohli vidět u vás v Přibyslavicích.

Jezdíme ale i po dalších vesnicích či městech naší Vysočiny, účastníme se různých oslav a výročí a opět vyrážíme do ciziny.

Letos jsme, stejně jako loni, hráli a tančili v Okříškách na Slavnostech vína a na festivalu Havlíčkův Brod, což jsou už tradiční akce.

Svým vystoupením jsme potěšili účastníky setkání rodáků v Nárámči a v Petrovicích, důchodce v Zašovicích a zpestřili jsme i oslavy 130 let založení hasičského sboru v Heralticích.



Setkání rodáků Petrovice

Na Martínkovské hody už jezdíme léta. Tady je naše účast velice vítaná, protože společně s martínkovskou chasou procházíme průvodem po celé vesnici a navečer potom s dalšími pozvanými soubory předvádíme svoje pásma. Letos jsme měli možnost potkat se i se souborem z Estonska.

Na Velikonoční svátky jsme vyrazili do Belgie na 48. ročník mezinárodního velikonočního festivalu. Několikadenní zájezd jsme společně prožili se soubory z Estonska, Německa, Španělska a dalších čtyř souborů z Belgie.

Po cestě jsme stačili navštívit i historické městečko Bruggy, často označované jako Benátky severu a při dalším pobytu jsme navštívili i Brusel s jeho symbolem čůrajícím chlapečkem.

Hlavní sídlo festivalu jsme měli v Leuvenu ve sportovní hale a během pobytu jsme předvedli několik vystoupení nejen v ní, ale i v ulicích Leuve-

nu, na centrálním náměstí před radnicí a navštívili jsme i slavnostní velikonoční mši v kostele sv. Petra, kde měl každý soubor vyhrazen čas na čtené přímlyvy a píseň ve svém rodném jazyce.



Belgie

Z dalších zajímavých akcí můžeme jmenovat společné sportovní odpoledne, kdy smíšená družstva z jednotlivých souborů soutěžila v různých disciplínách, užili jsme si společné večerní sdružování formou výuky tanců, případně večerní posezení s hostitelskými rodinami a společnými prohlídkami historických částí města.

Zaujal nás také zajímavý velikonoční zvyk, kdy na velikonoční neděli zástupci města po vystoupení jednotlivých souborů z ochozu radnice roz-



Třebíčské bramborobraní

hazují mezi přihlízející návštěvníky spousty malých velikonočních vajíček z belgické čokolády.

Z celého zájezdu jsme si dovezli úžasné zážitky, které hned tak nezapomeneme. Obdivovali jsme skvělou přípravu a organizaci celého festivalu, která klapala jako dobře seřízený hodinový stroj.

A my jsme zase účastníky překvapili naším lidovým nástrojem „vozembouchem“, který neznali a který jsme museli samostatně představit i na pódiu s vysvětlením, co to je a jak se na něj hraje.

V září jsme si užili další tradiční akci, kterou je třebíčské Bramborobraní. I tady se nám povedlo velice pěkné vystoupení, které zaujalo velké množství diváků a byli jsme odměněni velkým potleskem.

Den české státnosti jsme oslavili účastí na Svatováclavské pouti na Zelené hoře na Žďársku, kde jsme po mši svaté vystupovali s dalšími krojovými soubory. Předvedli jsme několik pásem s podhoráckými tanci. Opět to byla velice pěkná akce a pro nás nová zkušenost.

Mezi další proběhlé podzimní akce patří ještě bramborobraní v Hrotovicích a návštěva klientů v Alzheimer centru. Účast v těchto zařízeních je pro nás taky velmi přínosná, je potřebné trochu radosti přinést i starším klientům těchto domovů a center.

Milí čtenáři těchto řádků, doufám, že jste se při jejich čtení nenudili a naopak i vy zavzpomínali na chvíle, kdy jste se s námi mohli potkat, zazpí-



Zelená hora

vat si, pobavit se nebo i zatancovat. Protože to jsou chvíle, které potřebujeme všichni bez rozdílu a kterých ve svém životě hlavně potřebujeme co nejvíc. I my vám je rádi opět přineseme.

Přejeme vám klidné zimní dny, odpočinek a pohodu.

A do nového roku hodně zdraví, štěstí a spoustu radosti ve všech sférách našeho společného života. Ať se potkáváte s lidmi, které máte rádi a kteří vám přinášejí radost.

**Za folklórní soubor Okřešánek vás zdraví
Jarmila Bohdálková, členka souboru**

OKÉNKO DO HISTORIE NAŠÍ OBCE



Jaroslav Komárek

Narodil se 3. února 1888 v Třebíči.

Jeho rodiče, Jan a Marie Komárkovi, se se svým jediným synem Jaroslavem přistěhovali do Přibyslavic v roce 1899. Zakoupili zde dům s obchodem v č. p. 79.

V roce 1903 absolvoval Obchodní školu (nyní Obchodní akademie) v Třebíči.

Poté byl příručím v obchodě (koloniálu) svého otce a po jeho smrti v roce 1911 pokračoval v obchodní živnosti samostatně.

V roce 1912 byl v Přibyslavicích zvolen starostou obce a tuto funkci vykonával až do roku 1928. Kromě období od srpna 1914, kdy narukoval na východní frontu první světové války, do července 1915, kdy se vrátil domů jako invalida (zranění ruky). Zasloužil se především o vybudování nového mostu přes řeku Jihlavu a Základní školy T. G. Masaryka.

Byl rovněž nadšeným činovníkem místního Sboru dobrovolných hasičů.

29. listopadu 1917 se oženil s Marií Ježkovou z Přibyslavic, narodila se 15. listopadu 1912.

V roce 1930 koupil v Přibyslavicích dům č. p. 40, kde provozoval Hostinec U Českého lva, a to až do roku 1937.

Manželům Komárkovým se v Přibyslavicích narodily tři dcery: Marie (1919), Drahomíra, (1921) a Miluše (1926).

Po ukončení hostinské živnosti v prosinci roku 1937 se Jaroslav Komárek s rodinou přestěhoval do domu č. p. 6, který původně patřil rodičům jeho ženy.

Našel si také nové zaměstnání, stal se úředníkem pojišťovny v Třebíči.

Zemřel v roce 1966 v Přibyslavicích.

PhDr. Jaroslav Dobiáš

Je vnukem předválečného starosty Přibyslavic Jaroslava Komárka. Narodil se 31. října 1949 v Třebíči.

V Přibyslavicích žil v letech 1949 až 1981. Od roku 1956 zde chodil do Národní školy a od 6. ročníku do Základní devítileté školy v Okříškách.

Po maturitě na Gymnáziu v Třebíči v roce 1968 studoval dějepis a češtinu na Filozofické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně (nyní Masarykova univerzita) v Brně, kde získal titul doktora filozofie.

V letech 1975 až 1981 působil jako profesor na Střední ekonomické škole (nyní Obchodní akademie) v Třebíči.

Od roku 1981 pracoval v Československé televizi Brno. Nejprve jako redaktor, od roku 1982 jako náměstek ředitele pro program a v roce 1983 byl jmenován statutárním zástupcem ředitele.

V roce 1983 navázal několikaletou spolupráci Československé televize Brno s Dolnorakouským studiem ORF, tehdy se sídlem ve Vídni (nyní v St. Pöltnu).

Po 17. listopadu 1989 byl jmenován ředitelem Československé televize Brno, ale už v roce 1990 požádal o odvolání z funkce a 30. června z televize odešel.

V letech 1992 až 2018 podnikal v oboru komunikačních strategií a mediálního poradenství v Brně a v Praze. Byl například poradcem prvního místopředsedy vlády a ministra financí Bohuslava Sobotky a poradcem předsedy vlády Jiřího Rusnoka.

Je autorem televizních scénářů pro cyklus Na cestě po..., divadelní hry Noc s modelkou, knižního rozhovoru s podnikatelkou Libuší Barkovou Osud jménem Barková a knihy povídek Láska odlétá speciálem.



Zleva: Jan Zelenka, ústřední ředitel ČST, J. Dobiáš, náměstek ředitele ČST Brno, Svatopluk Bimka, ředitel ČST Brno, 1982



J. Dobiáš s maminkou a starším bratrem Vladimírem, Přibyslavice, 1. polovina 50. let

Odpadové hospodářství

Jak se třídí v naší obci?

V naší obci bohužel s tříděním odpadů nejsme nejlépe. Každý z nás vytřídil pouze 50,45 kg odpadů (papír, sklo, nápojové kartony a kovy), což je 66,8 % celorepublikového průměru. V každoročně vyhlašované krajské soutěži „My třídíme nejlépe“ se naše obec v kategorii obcí s počtem obyvatel od 301 – 1500 umístila na 152 místě, z celkového počtu 224 obcí.

V naší obci od roku 2022 nevybíráme poplatky za likvidaci komunálního odpadu od občanů. I v letošním roce předpokládáme, že bude obec i při neustále se zvyšujících nákladech na odvoz odpadu schopna ze svého rozpočtu tyto náklady doplatit a ani pro rok 2025 nepočítá se zavedením poplatku za odvoz komunálního odpadu.

Vyzývám dál všechny občany, aby zodpovědně třídili vyprodukovaný odpad ve svých domácnostech tak, aby postupně docházelo ke snižování množství komunálního odpadu vkládaného do popelnic. V každém vydání zpravodaje vyzývám všechny, kteří zodpovědně třídí, aby v případě, že je na některém ze sběrných míst přeplněný kontejner na plast či papír, ponechali svůj vytříděný odpad řádně zabalený a svázaný u kontejneru tak, aby nedocházelo k rozsypaní a rozházení papíru a plastu v okolí sběrného místa. Bohužel moje výzvy zůstávají bez odezvy. Při kontrole sběrných míst zejména před blížícím se termínem odvozu odpadu jsou okolo kontejnerů rozsypané pytle s plasty, mezi nimiž je i nevytříděný odpad. **Nenechávejte velké papírové krabice u kontejnerů ani je nerozřezané nevhazujte dovnitř!** Zaplňujete tak zbytečně kontejner, který je jinak prázdný a pak se tam již nevejde další vytříděný papír. Stejně platí i u plastových obalů, zejména PET lahví. **Plastové lahve je třeba řádně pomačkat a pak teprve vhodit do žlutého kontejneru na plast.** V žádném případě nevhazujte plastové lahve plné tekutiny. Pamatujte, že tento odpad dál ručně třídí zaměstnanci ve sběrnách. Vytříděný odpad ukládejte do kontejnerů k tomu určených. **Nevhazujte do barevných kontejnerů nevytříděný komunální odpad!** Rovněž s velkou nezodpovědností ze stran občanů se setkávají naši zaměstnanci při vysypávání a překopávání biologického odpadu na kompostárně. **Nevhazujte do kontejnerů stavební suť, nože, srpy a jiné zahradní náčiní a uhynulá zvířata! Na kompostárnu nevyvážejte vytrhané stromy a keře s pletivem a kovovými či dřevěnými kůly! Do velkoobjemových kontejnerů na biologický odpad nevhazujte větve, stromy a keře!** Zaměstnanci obce nejsou vaši sluhové, kteří musí pracně

větve, stromy a keře z kontejneru vyndávat!!! **V případě, že je přeplněný kontejner na textil, nenechávejte pytle s textilem vedle kontejneru, ale upozorněte obecní úřad, aby nechal kontejner vyprázdnit!** Po celé naší obci je rozmístěno dostatečné množství kontejnerů na ukládání vyříděného odpadu.

V letošním roce zaměstnanci obci vybudovali další sběrné místo v ulici Na Návsí (vedle sběrného místa pod farou) s hnědým kontejnerem na biologický odpad a šedým kovovým kontejnerem na drobný kovový odpad. **Do tohoto kontejneru, ale ani do zvonů určených na drobný kovový odpad nevhazujte okapové roury, kovové tyče a podobný velký kovový odpad!** K tomu je určený velkoobjemový kontejner na sběrném dvoře.

Buďme všichni k sobě vzájemně ohleduplní a chovejme se ke svému okolí, přírodě, ale i ke všem věcem, které využíváme ve svém každodenním životě tak, abychom se do budoucna nemuseli stydět před svými dětmi a vnoučaty za to, jak jsme zničili přírodu a všechno, to co nám zanechali naši předkové.

Jsem přesvědčena, že každý z nás svým zodpovědným přístupem k třídění odpadů přispěje k postupnému snižování nákladů na likvidaci komunálního odpadu v naší obci a obec tak za uspořené finanční prostředky bude moci investovat do jiných oblastí, které zlepší život v naší obci.

Toto je ukázka naprosté nezodpovědnosti a pohrdáním veškerých upozornění na nutnost třídit odpady a nezvyšovat zbytečně náklady na odvoz komunálního odpadu z popelnic. Přeplněná popelnice nevyříděného odpadu a pytle položené vedle popelnic.



Ani zaměstnanci svozové firmy či zaměstnanci obce nejsou povinni uklízet nevyříděný odpad po nezodpovědných majitelích nemovitostí!!!!

Ivana Uhrová, starostka obce

Několik receptů pro naše hospodyňky

Kokosové rohlíčky

Co budeme potřebovat:

- 100 g kokosu 125 g polohrubé mouky
- 200 g práškového cukru
- 1 čajová lžička sody bikarbony
- 125 g másla



Ořechové oválky s bílkovo-máslovým krémem a čokoládovou polevou

Co budeme potřebovat:

Bílkovo-máslový krém:

- 2 bílky
- 200 g másla
- 100 g cukru moučka

Na těsto:

- 300 g hladké mouky
- 100 g moučkového cukru
- 220 g másla
- 1 žloutek
- 100 g mletých vlašských ořechů



Několik námětů pro naše šikulky na vánoční výzdobu





přejí

Ivana Uhrová, starostka obce

Zdeněk Netolička, místostarosta obce

**Jiří Uher, Martin Karafiát,
Pavel Zimola, František Klouda,
techničtí zaměstnanci obce**

**Věra Karafiátová a Lucie Kloudová,
správní zaměstnanci obce**

členové zastupitelstva obce

